

Nr 49.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående utsträckning i särskilda fall av den i § 13 mom. 5 i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor föreskrivna tidsfristen av två år för utförsel eller uppläggning på restitutionsupplag av tullrestitutionsgods; given Stockholms slott den 15 februari 1924.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen antaga härvid fogade förslag till förordning angående utsträckning i särskilda fall av den i § 13 mom. 5 i förordningen den 9 juni 1911 (nr 80) med tulltaxa för inkommande varor föreskrivna tidsfristen av två år för utförsel eller uppläggning på restitutionsupplag av tullrestitutionsgods.

GUSTAF.

K. J. Beskow.

Förslag

till

förordning angående utsträckning i särskilda fall av den i § 13 mom. 5 i förordningen den 9 juni 1911 (nr 80) med tulltaxa för inkommande varor föreskrivna tidsfristen av två år för utförsel eller uppläggning på restitutionsupplag av tullrestitutionsgods.

Härigenom förordnas, att, utan hinder av stadgandet i § 13 mom. 5 andra stycket i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor, sådant detta författningsrum lyder enligt kungörelse den 11 juni 1915 (nr 252), rätt till tullrestitution eller befrielse från tullavgift, vilken medgivits jämlikt samma mom. första stycket, må, på därom hos Konungen gjord ansökning, för tiden intill den 1 juli 1925 åtnjutas i avseende å utländsk, efter utgången av år 1918 till förtullning angiven råvara, även om den exportvara, i vilken den ingår, icke inom två år efter råvarans angivning till förtullning utförts ur riket eller intagits å restitutionsupplag.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1924.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 15 februari
1924.*

Närvarande:

Statsministern TRYGGER, ministern för utrikes ärendena friherre MARKS VON
WÜRTEMBERG, statsråden MALM, EKEBERG, BESKOW, HASSELROT, STRIDSBERG,
LÜBECK, CLASON, WOHLIN, PETTERSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Beskow, anför:

Jämlikt § 13 mom. 5 tulltaxeförordningen, sådant detta författningsrum lyder enligt kungörelse den 11 juni 1915 (nr 252), äger Kungl. Maj:t att, för särskilt fall eller för viss tid, åt näringsidkare, som vill införa utländsk tullpliktig vara för att, med eller utan tillsats av inhemskt eller icke tullpliktigt utländskt råämne, använda densamma till framställning av exportvara, medgiva rätt att vid utförsel av sålunda framställd vara eller vid dess uppläggning å restitutionsupplag återbekomma erlagd tullavgift för den utländska tullpliktiga råvaran eller, ifall tullavgiften, efter vad i nämnda författningsrum sägs, ännu icke erlagts, njuta befrielse från dess gäldande. I andra stycket av samma mom. 5 bestämmes vidare, bland annat, att ifrågavarande rätt skall anses förfallen med avseende å utländsk råvara, som ingår i exportvara, vilken icke inom två år efter råvarans angivning till förtullning utförts ur riket eller intagits å restitutionsupplag.

På förslag av Kungl. Maj:t antog 1922 års riksdag förordning (nr 156), enligt vilken Kungl. Maj:t ägde medgiva, att, utan hinder av den i nyssnämnda mom. 5 meddelade preskriptionsbestämmelsen, rätt till tullrestitution eller befrielse från tullavgift, vilken medgivits jämlikt första stycket i samma mom., finge för tiden intill utgången av år 1922 åtnjutas i avseende å utländsk, efter utgången av år 1918 till förtullning angiven råvara.

Sedermera har, enligt riksdagens beslut, Kungl. Maj:t medgivits rätt att i särskilda fall utsträcka berörda tidsfrist intill utgången av år 1923 (förordning den 28 mars 1923, nr 41).

I skrivelse den 3 december 1923 hava nu kommerskollegium och generaltullstyrelsen, under framhållande av att de svårigheter för landets på exportmarknaden arbetande förädlingsindustrier, vilka motiverat Kungl. Maj:ts och riksdagens beslut angående förlängning av giltighetstiden för restitutionsrätt enligt § 13 mom. 5 tulltaxeförordningen, alltjämt föreläge, gemensamt väckt förslag om ytterligare utsträckning av tidsfristen ifråga intill utgången av år 1924.

Departements-
chefen.

I fråga om de skäl, som tidigare åberopats för en utsträckning av den i § 13 mom. 5 tulltaxeförordningen stadgade tvåårsfristen för utförsel eller uppläggning på restitutionsupplag av tullrestitutionsgods, tillåter jag mig att hänvisa till det utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för den 14 mars 1922, som var fogat vid 1922 års proposition i ämnet (nr 222). I de svårigheter, som vid den under år 1921 inträdda depressionen mötte att inom författningsenlig tid återutföra utländska råvaror, för vilka tullrestitution eller befrielse från tullavgift medgivits, bereddes industriidkarna lättnad genom att den lagstadgade fristen för dylik utförsel utsträcktes. Utsträckningen har numera avseende endast å de råvaror, som införts efter utgången av år 1918. Enligt vad under år 1923 handlagda ansökningar i dylika ärenden utvisa, torde ännu förekomma fall, då utsträckning av tvåårsfristen erfordras för varor, som importerats under åren 1919—1921. Däremot synes någon utsträckning i regel icke böra ifrågakomma beträffande varor, som införts efter det att mera stabila förhållanden inträtt och gjort det möjligt för industrien att bättre anpassa importen av råvaror efter avsättningen på exportmarknaden. Jag förutsätter, att en dylik synpunkt vinner beaktande vid prövning av här avsedda frågor hos Kungl. Maj:t. Vad angår varor, importerade före den antydda relativa stabiliseringen, vill det synas, som om svårigheterna borde vara i huvudsak avvecklade inom den närmaste framtiden. För att om möjligt ej behöva göra framställning i detta ämne jämväl till nästa års riksdag torde den utsträckning, varom nu är fråga, göras något längre än ämbetsverken avsett, förslagsvis intill den 1 juli 1925.

På grund av vad jag sålunda anført, har jag ansett mig böra tillstyrka meddelande av bestämmelse om rätt för Kungl. Maj:t att jämväl för tid intill den 1 juli 1925 medgiva utsträckning av ifrågavarande tvåårsfrist.

Den nya författningen torde träda i kraft den 1 april 1924.

Sedan föredragande departementschefen härefter uppläst ett inom finansdepartementet utarbetat förslag till förordning angående utsträckning i särskilda fall av den i § 13 mom. 5 i förordningen den 9 juni 1911 (nr 80) med tulltaxa för inkommande varor föreskrivna tidsfristen av två år för utförsel eller uppläggning på restitutionsupplag av tullrestitutionsgods, hemställer departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen antaga nämnda förslag.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skall proposition av den lydelse, bil. litt. vid detta protokoll utvisar, avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Olga Gjörloff.